

три измѣрения. Ще дойде денъ, когато той ще живѣе съзнателно въ четириизмѣрния свѣтъ. Докато дойде до това положение, той трѣбва да проявява благородство си, да гледа на ближния си като на човѣкъ и да се стреми да събуди въ него човѣшкото и Божественото, а не животинското.

Христосъ казва: „Блажени сте, защото гледате и чувате“. Има нѣща, които човѣкъ днесъ вижда и чува. Има нѣща, които той ще вижда и чува въ бѫдеще. Когато детето се роди въ нѣкой домъ, първата работа на майката и на бащата е да измѣрятъ правата линия, която то представя отъ себе си. После, съ постепенното му растене и развиване, тѣ трѣбва да изучаватъ отношенията на точките въ неговите прости линии, въ неговите плоскости и въ самото тѣло, което то носи. Като правятъ тия измѣрвания, тѣ ще видятъ, че човѣкъ представля великаната вселена, великия козмъсъ, изнесенъ на физическия свѣтъ въ миниатюръ. Кѫде е човѣкътъ, ако вие не виждате правилното, хармонично съчетание между неговите линии, плоскости и тѣла? Кѫде е човѣкътъ, ако не виждате функциите, които изпълняватъ линиите, плоскостите и тѣлата въ него? Бѫдещето разкрива предъ човѣка онази наука, посрѣдствомъ която той може да намѣри начинъ за развиване на своите дарби и способности. Много хора сѫ родени талантливи, но като не сѫ знаели, какъ да развиватъ дарбите си, останали сѫ обикновени, посрѣдствени хора. Всѧка дарба е зародишъ, семка въ душата на човѣка, за развиващето на която сѫ нужни специални условия. Развитието на дарбите не е механически, но съзнателенъ, разуменъ процесъ. Дарбите и способностите на човѣка сѫ живи сили, за развитието на които е нужна съзнателна работа.

„Блажени сѫ очите, които виждатъ, и ушиятъ, които чуватъ“. Ако чрезъ очите си ние не виждаме реалността на нѣщата, и ако чрезъ ушиятъ си не схващаме разумността, кѫде остава човѣкътъ? Да виждаме реалността на нѣщата и да схващаме тѣхната разумност, това е възможното, къмъ което човѣкъ трѣбва да се стреми. Вънъ отъ това, човѣкъ се забавлява само. Не възможните нѣща, съ които човѣкъ понѣкога се занимава, сѫ забавления, а възможните нѣща сѫ реалности. Реалността на нѣщата, обаче, не седи въ тѣх-